

Prețul unui exemplar 20 fileri.

Zis a lisus:
Eu sunt
Calea
Adeverul
și
Viața

Buna Vestire

pentru toți

Un
Dumnezeu,
o credință
o jubire,
o speranță.

Nr. 4

AUGUST 1918

Anul I.

Apare:
În fiecare lună odată
Abonamentul
se trimete la
Administrația

Redacția și Administrația:
Buna Vestire, Nagydisznod 547
Conto la cassa de păstrare postale ung.
Nr. 23644

Abonamentul:
Pe un an cor. 2.50
Pe jumătate an C1.30
Inserate după înțelegere

Cum și-a perdut criminalul ertarea.

Ioan D. fiind închis pentru omor, primi într-o zi vizita vechiului său camarad de școală Sergiu P. Acesta salvase viața mai multor persoane cu prilejul unei nenorociri și de aceea guvernul îi dăduse o decorație drept răsplată pentru devotamentul său.

Făcându-i-se milă de bietul său prietin și fost camarad de școală, Sergiu P. se duse la cei în drept rugându-se de iertarea lui. În amintirea nobilei sale purtări i-se acordă cererea: grația fu iscălită și blândul amic al criminalului își îndreptă pașii în spre temniță, purtând prețioasa hârtie, care putea redă libertate nefericitului.

Totuși, înainte să-i vestească rezultatele stăruințelor sale Sergiu P. stătu nițel de vorbă cu prietenul său, și după schimbarea câtor-va cuvinte fără însemnătate, îi zise: »Ioane! de

ai fi liber și iertat, ce ai face mai întâiu? Ocașul răspunse fără șovăire: M'asi duce la B. și a-și omori pe judecător și pe martorul care m'a învinuit.« Sergiu P. eși descurajat de tot, fără să adaogă nici un cuvânt, și scoțând hârtia din buzunar o rupse în bucăți.

Criminalul își pierdă iertarea numai pentru-că, iertat fiind a refezat să ierte pe alții.

Ni se pare că istoria grației divine și a nepocăinței ome-nești n'a fost nici odată mai bine ilustrată ca prin exemplul acesta.

Numai mulțumită prietenului criminalului, ertarea fuse acordată: căci, nici caracterul ocașului, nici starea lui sufletească în acest timp, nici purtarea sa în temniță, nici vreun alt motiv nu cântăresc la hotărârea guvernului în favoarea lui. Din pricina D-voastră, și pentru serviciile pe care le

a-i adus Statului, se acordă iertarea prietenului D-voastră, îi se spuse D-lui Sergiu P.

Și tot așa este cu Dumnezeu, care *ne iartă numai și numai din pricina lui Hristos*. Propovăduind păcătoșilor iertarea, El nu se prijește de loc pe bunele lor fapte sau pe caracterul lor, ci numel pe **valoarea ispășirii** obținute de Iisus Hristos pe crucea Golgotei. »Cum și Dumnezeu v'a iertat în Hristos«. (Efeseni 4,32).

Păcătoșule, Dumnezeu ți-a trimis o iertare, pe care n'ai cerut-o, nici meritat-o, însă pe care ți-o oferă din pricina prea iubitului său Fiu, Iisus Hristos Domnul nostru. »Căci negrișit cu anevoie va muri cine-va pentru un drept: căci pentru cel bun poate și îndrăznește cine-va să moara. Dumnezeu dar învederează cătră noi iubirea sa însăși, pentru-că Hristos, fiind noi încă păcătoși a murit pentru noi.« (Romani 5,7-8).

Prietenii prizonierului aduse până în închisoare o iertare desăvârșită și fără condițiune. N'avea să se ducă ca să vadă cum și ce este cu criminalul: n'avea să-i spue: autoritățile voesc să te ierte, ci pur și simplu: **te-au iertat** și sunt însărcinați să-ți aduc vestea. Evangelia, asemenea, este buna vestire a unui fapt și nu a unei posibilități. »D-zeu ne-a împăcat cu Sine însuși în Hristos;« adică ne-a iertat toate greșelile noastre, după ce ștersese îndatorirea, ce era împotriva noastră, pironindu-o la cruce (Coloseni 2,1). Și întrebarea care-ți este pusă acum, sună așa: »Vei primi această grație a lui Dumnezeu? N'ai trebuință să te rogi mult ca să ai par-

te de mila aceasta, ci să primești harul său. Căci Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, netrecându-le în socoteală greșalele lor,.. și Dumnezeu îndeamnă prin noi; vă rugăm pentru Hristos: Impăcați-vă cu Dumnezeu«. (II. Corinteni 5,19-20). Primește deci această iertare fără întârziere.

Dar cu toată iertarea aceasta, adusă în numele autorităților, criminalul a rămas de fapte neiertat și închis, din cauza nepocăinței și a nesimțierii sale. La o împăcare adevărată, trebuie învoiala ambelor părți, căci iertarea pornită dintr'o inimă, trebuie primită pe cealaltă inimă. »Este iertare la Tine«, zise Psalmistul, însă, dacă această iertare nu e primită de noi cu supunere, nu putem să avem pace cu Dumnezeu, și în cazul acesta, îndurările Dumnezeiești ar fi cheltuite în zadar. Va fi silit să zică despre noi: »**Am voit... dar n'ați voit.**« (Matei 23,37) cum a trebuit Domnul să zică despre păcătoșii din Ierusalim?

Citește te rog, la lumina acestei povești, următoarele cuvinte din Sf. Scriptură: »Dumnezeu n'a trimis pe fiul său în lume, ca să osândească lumea, ci pentruca lumea să fie mântuită printr'insul. Cine crede într'insul nu este osândit, iar cine nu crede a și fost osândit, pentrucă n'a crezut în numele Unui-născut Fiu a lui Dumnezeu. Iar osânda este aceasta, că lumina a venit în lume, și oamenii au iubit întunerecul mai mult de cât lumina; pentru-că faptele lor ierau rele«.

Că toate că fuse grațiat, criminalul muri osândit: pronun-

tase el însuși sentința definitivă.

Iubite cititorule, fii încredințat, că dacă mori în păcatele tale, e vina te proprie, fiindcă **n'ai vrut** să trăiești: căci *Hristos a murit pentru păcatele noastre*, și dacă ești osândit, cauza e că ai rispis **harul** său. Osândirea pe care păcatele tale au meritat-o, are să fie întărită prin faptul, că ai refuzat iertarea dumnezeiască și vei fi supus atunci »pedepsei unei perzări vecinice, de la fața Domnului și de la mărirea țării lui«. (II. Tesaloniceni I. 9).

În zădar că harul lui Dumnezeu ți-a fost oferit nemuritorule suflet »*pentru care Hristos a murit*« Răspunde acum în vreme ce ai la îndămnă această solie de iertare. B.-V. II. 11. Bucurest. **Dr. P.**

EU Cluj / Central Urmul acesta, fără pentru veci-

Când?

Într'o zi a întrebat Rothschild comerciantul cel bogat, pe un funcționar a lui, cu care a avut chiar o vorbire despre o negustorie nouă în America, oare când va fi pregătit să înceapă călătoria către San-Francisco.

Puține momente a stat omul în gânduri după acea răspuns: »In zece zile.»

«Bine» zise Rothschild, «când voiesc să vă trimit, atunci vă înștiințez.»

A chemat pe un alt funcționar și i-a pus asemenea întrebare ca la cel dintâiu.

«Mie îmi trebuie trei zile, atunci pot începe călătoria» răspuns acesta.

A chemat pe al treilea funcționar, și acesta zice: «Eu sunt pregătit, pot pleca în călătorie.»

«Bine» zise Rothschild, «pri-veste-te de azi începând ca so-cietar în casa noastră din San-Francisco.»

Omul acesta a fost Iuliu May și s'a făcut cel mai bogat în San-Francisco. Răspunsul lui la întrebarea lui Rothschild, șeful lui, că îndată poate pleca în călătorie, a fost începutul la succesul cel mare, la care a ajuns.

Foile aceste vreau să-ți facă ție altă comunicație, cu mult mai importantă ca a lui Rothschild. Ești pregătit să ascuți comunicația asta? Dacă ești pregătit, atuncia nu te fac om bogat din San-Francisco, nici to-varăș cu Rothschild, nu, ceva nemărginit, mai bun, un copil al lui Dumnezeu, moștenitor alui Dumnezeu, bogat, dar nu pentru timpul acesta, fără pentru veci-

Dumnezeu este, care a trimis pe fiul său în lumea aceasta, și a lăsat ca să-ți spună și ție: «Darul lui Dumnezeu este viața vecinică prin Iisus Christos, Domnul nostru». Rom. 6, 23.

Dacă vrei să fii pregătit și să primești darul acesta, atunci trebuie să te recunoști înaintea lui Dumnezeu ca un păcătos sărac și pierdut, nevrednic și blăstămat; trebuie să te recunoști ca astfel de om, care e vrednic de pedeapsă, dară care acum primește mila lui Dumnezeu.

Când e așa recunoștința ta atunci ești pregătit! Când te ostenești să plăci lui Dumnezeu, atunci nu ești pregătit! Spune la Dumnezeu: «Eu sunt un păcătos pierdut, și viu acum, așa cum sunt la tine.»

«Eacă acum este timpul potrivit, eacă acu este ziua mântuirii.»

II. Corint 6, 2.

Grăbește-te! iute plin va fi;
Acum pentru tine mai e un loc!
Mai este loc! ușa nu s'a închis;
Preține te du, încă nu-i prea
târziu!

*Loc, loc! mai e, dute acum în-
lăuntru!*

Ioan v.

Condițiunile D-nului Isus pentru succesiunea lui.

Isus zice (Mat. 16, 24): «De voieste cineva să vie după mine, să se lepede de sine și să-și iee crucea sa și să-mi urmeze.»

În cuvintele aceste a dat Domnul două condițiuni pentru acela, care vrea să-l urmeze pe el ca ucenic. Ei drept că te-ai determinat, să pleci în urma Domnului?

Dar ai gândit la aceste două condițiuni, că trebuie să vie împlinit și dela tine? Înainte de ce se zidește o casă, se face socoteală de spese. Și înainte ce se pocăiește cineva, trebuie să se descurce, ori cât costă pocăința. Adecă cât costă?

«De voieste cineva să vie după mine, să se lepede de sine!»

Când e să începem un serviciu ori a intra în ori-ce post, atunci suntem dinainte sigur, că trebuie să fim ascultători la mai marele nostru. Nu merge după voia slujii, fără după a stăpânului. Nu merge după voia lucrătorului fără după voia patronului lui. Nu merge după voia funcționarului fără după voia

mai marelui. Acesta e un lucru ușor de înțeles.

Chiar așa e și când vrea să între cineva în urma lui Christos, să se facă un creștin. Cine vrea să urmeze pe Domnul trebuie să renunțe la însuși voia sa, că nu-și mai poate conduce viața după placul său, fără trebuie acum să întrebe: «Doamne ce vrei tu, să fac?»

Ți-ai descurcat treaba asta? Un ucenic al Domnului Isus renunță de a trăi după însuși voia Domnului. Că voia omului este — din temelie — voia satanei. Se crede, că omul are voie liberă, si nici nu bagă de seamă cum trebuie să facă din păcat voia satanei. «Cel-ce comite păcatul este sluga diavolului»

Așa că e drept că ai făcut o încercare greșită când ai făcut după voia ta? Ai intrat în păcat și în vină. Așadară ești hotărât se nu mai trăiești după voia ta, după voia satanei? Ești hotărât de a face pe Isus rege și poruncitor peste tine; și să-l urmezi cu siguranță și să crezi lui? Vrei să faci și tu acum în viața ta adevărata întrebare a sfântului apostol Pavel: *Doamne, ce vrei tu să fac?*

Bine, așa dară vrei să împlinești condițiunea aia dintâiu a Domnului Isus pentru urmarea lui.

A doua sună așa:

«Și să-și iee crucea sa!» Asta trebuie să ți-o eșpic puțin.

Fiește-care, care o ia serios cu urmarea Domnului, trebuie să și sufere ceva pentru credința lui. A avut lumea pentru Domnul numai o cruce și o coroană de spini, nu putem să socotim noi din asta lumea din onoare și laudă.

În contra cuvintele acele cari le-a vorbit Domnul Iisus, totdeuna vor rămânea adevărate: «*De vă urește lumea, știți, că m'a urât pe mine mai înainte de cât pe voi.*» Deși trăim într'un stat, care se numește «creștinesc», dar aceea tot va rămânea, că pe creștinii a hotărâși și adevărași îi vor batjocori și îi vor persecuta pentru credință.

Esti pregătit, să urmezi și într'asta pe Domnul și să suferi ocară pentru dânsul?

O se știi, iubite suflete, că-i *fericire*, a suferi pentru numele Domnului Iisus. Iisus a zis: «*Fericiți ve-ți fi când pentru mine vă vor batjocori și vă vor persecuta, și vor zice ori-ce cuvânt rău, minșind în contra voastră.*» Și pe aceasta o află ori și cine, cine se face vrednic de a suporta crucea și ocară Domnului Iisus.

Când ești pregătit și la aceasta atunci te primește Isus și te face un ucenic, că El a zis: «*De voiește cineva să vie după mine, să se lepede de sine și să-mi urmeze.*» Iubite suflete, ești pregătit să împlinești aceste două condițiuni, — atunci și Iisus este pregătit, să te primească și să te facă fericit.

Adecă tu vrei să te lăpezi de diavolul (sătana). Tu vrei ca să rupi cu lumea aceasta. Tu vrei să te departezi de păcat, și a te încrede Domnului să-ți fie conducător, rege și poruncitor, prietin și confident.

Vrei tu aceasta? *Intr'adevăr vrei tu aceasta?*

E. M. preot.

(Va urma).

Fie soare sau ploaie pentru toate trebuie se fim multumitori.

În mijlocul veacului trecet a fost o secetă foarte mare. Toți economii au fost năcăjiți că ce are să fie cu bucatele de pe câmp, că toate a început de a se strica din cauza căldurilor celor mari. Un econom a fost venit și el pe câmp ca să-și vadă grâul său și când a văzut că și grâul său s'a stricat, atunci și-a ridicat ochii cătră ceriu și ameninșând cu mânilor zise: *Acela care ești sus și dormi în pace și ai uitat ploaia, ce fel de treabă e asta! Noi trebuie dintâiu să muncim din greu și pe urmă lași ca toate să se strice.*

Un din ceasul acesta îi apucă pe acest econom o osteneală așa de mare încât nu mai putea a se susține. Ori cât de mult dormea nu-i era de ajuns, de abia se deștepta puțin și iar îl apuca somnu. La toate întrebările că cum a venit suferința asta pe el, el întotdeauna răspundea printr'un glas plin de jale și suferință: »*Nu greșiti că Dumnezeu nu să lasă a fi batjocorit.*»

Din întâmplarea asta vedem că cât este de periculos a ne amesteca în lucrurile atotputernicului Dumnezeu. Ce păcate mari își trag milioane de oameni asupra lor, pentru că este cunoscut pe suprafața pământului, că nu se vorbește mai mult, și nici nu blastămă oamenii mai mult decât numai pe veac (vreme). Cea mai mare parte din oameni nu gândesc că cu afa-

ceri de acestea se ocupă numai Dumnezeu. Pentru că vedem de multe ori norii că cum stau asupra noastră zile întregi și câteodată săptămâni întregi și nici un pic de ploaie nu se lasă pe suprafața câmpurilor pline pe bucate, și tot nu putem să cunoaștem voința a tot puternicului, de aceea nu ne rămâne altceva de făcut decât numai să rămânem liniștiți și să nu fim năcăjiți. Pentru că de multe ori am văzut oameni puțin credincioși, că la schimbarea veacului și-au pierdut și speranța lor că

acum nu vor mai avea ca să mănânce, și tot bunul Dumnezeu nu i-a lăsat să peară, de aceea trebuie să luăm ori și ce fel de veac va veni, cu bucurie și cu o inimă mulțumitoare pentru că toate sunt în mâna Lui și el poruncește la toate relele și la toate bunele.

Da, «lăsați să fim mulțumitori în totdeauna Dumnezeului nostru aceluia care dă ploaie înainte de vreme și după vreme și recoalta ni-o păzește sincer în tot anul». (Isaia 5, 24.)

după K. B.

Cercetări biblice.

Darul lui Dumnezeu.

1. Darul lui Dumnezeu, este însuși Hristos

«Dumnezeu a iubit lumea așa de mult, încât a dat pe **Fiul său** Unul născut, pentru ca ori cine care crede întrânsul să nu piară, ci să aibă viața vecinică».

(Ev. Ioan III. 16.)

2. Darul lui Dumnezeu, este apa vie, prin Hristos

«Dacă ai ști **Darul lui Dumnezeu** și cine este care îți zice: Dă-mi să beau, tu ai fi cerut dela dânsul, și îți-ar fi dat **apă vie**»

(Ev. Ioan. IV. 10.)

3. Darul lui Dumnezeu este viața vecinică

«Plata păcatului este moarte, iar **Darul lui Dumnezeu viața vecinică** în Hristos Iisus, Domnul nostru»

(Epist. Romani VI. 23.)

4. Darul lui Dumnezeu este și credința

«Prin harul Lui suntem mântuiți prin credință și aceasta nu din voi **Darul lui Dumnezeu** este»

(Epist. Efeseni II. 8).

5. Darul lui Dumnezeu este și dreptatea

«Cei cari prinesc prisosirea harului și a **darului dreptății** vor domni în viață printr'unul, Iisus Hristos».

(Epist. Romani V. 18).

6. Darul lui Dumnezeu, Sfântul Duh este

«Pocăiți-vă, și fie care dintre voi să fie botezat în numele lui Iisus Hristos spre ertarea păcatelor voastre, și veți primi **darul Sfântului Duh**».

(Faptele apost. II. 38).

Cititorule, dacă un **dar** ți este oferit, din două căi vei alege una: **Contra** vei primi, **ori** l vei refuza. Dacă vrei să'l cumperi n'ar mai fi un dar; dacă l ai dobândi ca răsplată, tot n'ar mai fi din bună voință, ci ceva datorit. Singurul lucru pe care poți să'l faci ca să mărești pe Dumnezeu, e să primești **darul** Său. Ia'l deci pur și simplu, prin credință și toate binecuvântările Evangheliei vor fi ale tale. **Toate** darurile lui Dumnezeu se concentrează în iubitul său Fiu. Fără El, nu poți să primești pe cel mai mic din ele. Primește pe Hristos și întrânsul le ai pe toate.

Lista de darul

din III.—31/VII 1918.

Nr.	43	!	cor.	30'—
"	44	.	"	4'—
"	48	.	"	6'—
"	51	.	"	4'—
"	51a	.	"	26'30
"	51b	.	"	17'50
"	51c	.	"	22'—
"	59	.	"	13'—
"	59a	.	"	36'—
"	60	.	"	10'—
"	61	.	"	10'—
"	62	.	"	6'—
"	63	.	"	10'—
"	65	.	"	30'—
"	66	.	"	4'—
"	67	.	"	2'—
"	68	.	"	2'—
"	69/76	.	"	40'20
"	77	.	"	6'—
"	78	.	"	4'—
"	79	.	"	2'—
"	80	.	"	2'—
"	81	.	"	5'—
"	81a	.	"	10'—
"	83	.	"	2'—
"	84	.	"	1'—
"	85	.	"	30'—
"	87	.	"	100'—
"	88	.	"	2'—
"	89	.	"	2'—
"	90	.	"	4'20
"	91	.	"	10'—
"	92	.	"	39'—
"	93	.	"	18'—
"	96	.	"	4'—
"	97	.	"	2'—
"	98	.	"	2'—
"	99	.	"	2'—
"	101	.	"	5'—
"	104	.	"	6'—
"	109	.	"	2'—

Noi mulțămim la toți frații și pretini care ne-a trimes darul pentru că să putem trimete „Buna Vestire“ la mulți cu Sf. Ioan 15, 9—11 și să rugăm, rugați-va cătră Domnul nostru să binecuvinteze lucru nostru, care îl lucrăm cu multe suferințe, și mai departe.

Darul liber pentru răspândirea foiei noastre primim bucuros și îl achităm în foie.

Fraților și pretini!

Bine voiți, a ne sprin-jini cu multe abona-mente!

Trimiteți multe adrese, ca să putem trimete la mulți „Buna Vestire“

Biblia întregă

și

Testamentul nou

să poate comanda la:

M. Krauss

Nagydisznód 547.

Invitare prietinoasă

la adunarea creș-
tinească în

Cisnădie 151

în toată duminica
după amiazi la 4 ore